

Tvrzení OSN o „extrémním počasí“ byla vyvrácena

- editor007 | 12. června 2024

SVĚT: I přes mnohé důkazy se i nadále prosazuje největší podvod v dějinách lidstva, na jehož základě v některých zemích dochází k deindustrializaci a likvidaci zemědělství. Za vším stojí lež o údajně „škodlivém“ CO₂, který je produkován lidskou činností.

Aby se podvodníci mohli ohánět apokalyptickými čísly, je nutné manipulovat s daty. Jen tak se mohou masy přesvědčit o tom, že je čeká apokalypsa nevídaných rozměrů...

Povahu statistického podvodu poprvé odhalila skupina italských vědců vedená Gianlucou Alimontim a Luigim Marianim, kteří došli k závěru, že na základě pozorovacích údajů není klimatická krize, kterou dnes podle mnoha zdrojů zažíváme, dosud evidentní.

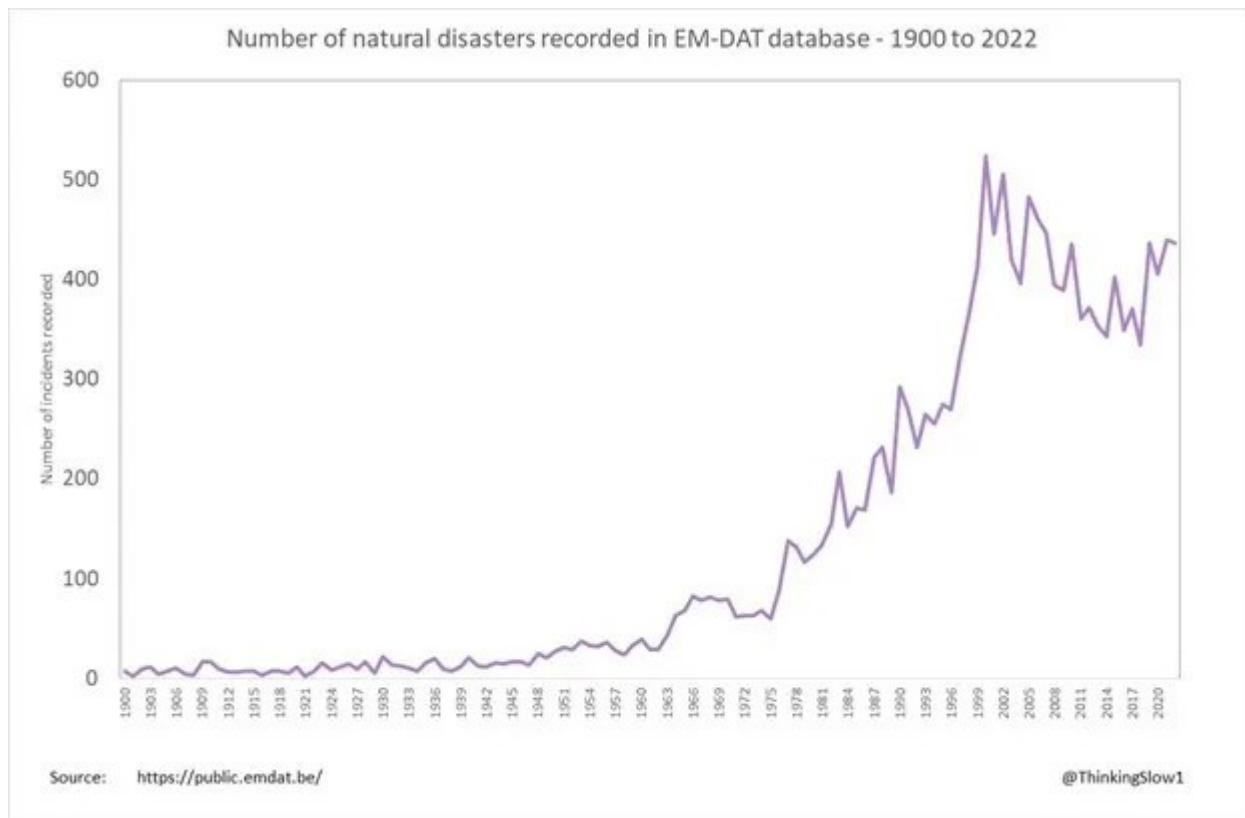
Jejich původní dokument z listopadu 2021 byl stažen jako součást vysoce zpolitizovaného procesu, ale vydali podobný dokument, který byl přijat v červenci 2023.

Jejich základním poznatkem bylo, že hledání trendu v celkovém počtu povětrnostních událostí zaznamenaných za dlouhou dobu nemůže přinést smysluplné výsledky, protože fenomenální nárůst záznamové technologie a růst populace nevyhnutelně vedou ke zvýšení počtu zaznamenaných událostí.

Ukázali, že počet zaznamenaných povětrnostních událostí se v průběhu času výrazně nezvýšil, když se začaly rozkládat na různé stupně závažnosti.

Jejich logika spočívala v tom, že záznamová kapacita pro nepříznivé povětrnostní jevy byla v průběhu času víceméně konstantní, a pokud existovaly skutečné trendy, pak by měly být patrné v nepříznivých povětrnostních jevech.

Graf, na který odkazuje UNDRR, ukazuje četnost přírodních katastrof podle roku pro události zaznamenané v databázi EM-DAT Centra pro výzkum epidemiologie katastrof (CRED). Níže uvedený graf ukazuje počet přírodních katastrof za rok z databáze EM-DAT:

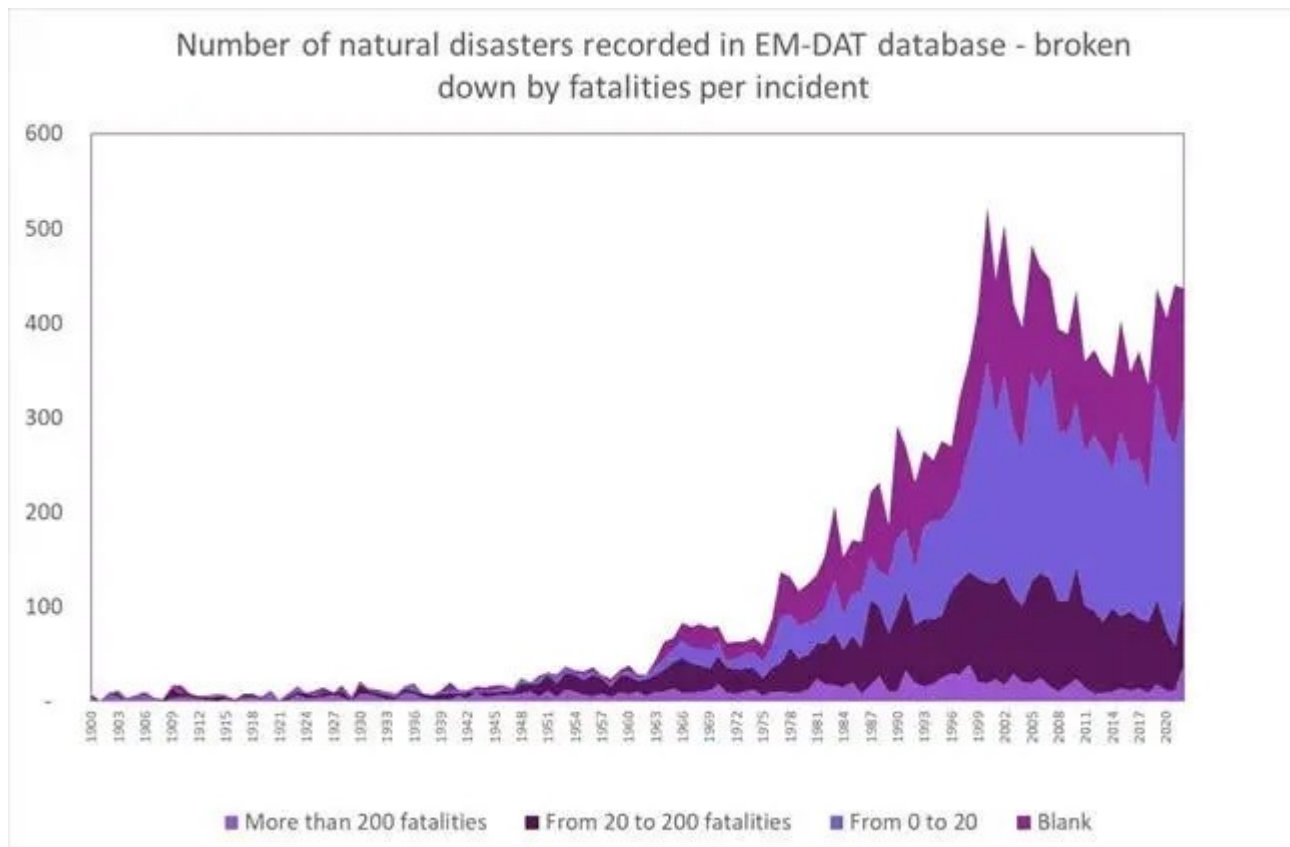

Šílenství! Na první pohled to vypadá dost špatně a zpráva UNDRR pokračuje v extrapolaci trendu z roku 1970 a předpovídá rychle rostoucí počet katastrof v budoucnosti.

Kritéria pro zahrnutí do časové řady EM-DAT jsou následující:

- 10 a více úmrtí
- 100 a více postižených/zraněných/bezdomovců
- Vyhlášení stavu nouze a/nebo výzva k mezinárodní pomoci

Při pohledu na celkový počet zaznamenaných incidentů se nebere v úvahu závažnost katastrof v čase. Celkový počet byl rozdělen do kategorií na základě počtu obětí, což je velmi podobné přístupu používanému Alimontim a Marianim:

Očekává se, že počet vážných incidentů bude mnohem nižší než počet méně závažných incidentů. Zásadní otázkou je trendová linie vážných nehod. Z tohoto grafu můžete vidět, že četnost velkých přírodních katastrof s více než 200 oběťmi naštěstí zůstala téměř od roku 1900 převážně stabilní s plochou trendovou linií (světle fialová dole).

Je také patrné, že značná část nárůstu přírodních katastrof je způsobena událostmi bez obětí (prázdné) nebo katastrofami s 20 nebo méně oběťmi (světle modrá).

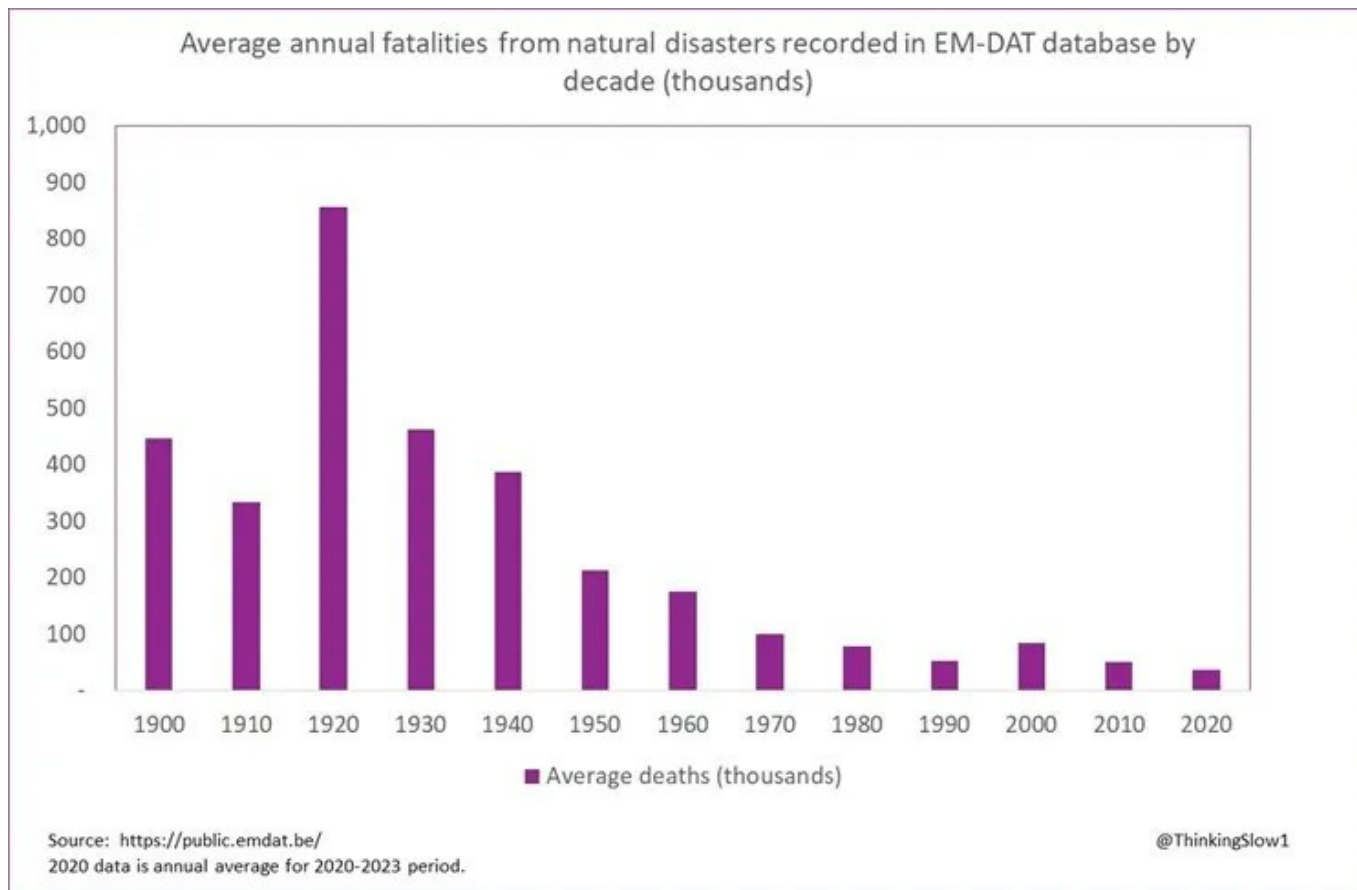
Italská studie sledovala trendy velkých přírodních katastrof a nenašla žádný trend. Stejný celkový vzorec byl také nalezen v řadě dalších kategorií klimatických událostí, včetně sucha a hurikánů: nešlo o nárůst celkového počtu katastrof, ale o úplnou stagnaci závažných událostí – a to po dlouhou dobu.

Schopnost zaznamenávat přírodní katastrofy se od roku 1900 výrazně zlepšila, zejména se zavedením velkého počtu satelitů od 70. let 20. století.

Tvůrci databáze to říkají velmi jasně: „Mezitím se komunikační technologie zlepšily, s příchodem prvních osobních počítačů a satelitů v 70. letech a se vznikem World Wide Web v 90. letech. Tyto technologie a iniciativy lze vinit z převládajícího trendu.“

Toto velmi důležité upozornění UNDRR ignoruje, což jen prokazuje, že jde o pokus o klamání, protože je nemožné, aby si výzkumníci a úředníci UNDRR nebyli vědomi tohoto upozornění, když zahrnuli svůj obrázek do zprávy Our World at Risk. .

Dalším důležitým faktem, který UNDRR ignoruje, je to, že celkové ztráty na životech v důsledku přírodních katastrof ve srovnání s počátkem 20. století rychle klesly. Ve skutečnosti jsou průměrné roční ztráty na životech od roku 2020 do roku 2023 nejnižší od roku 1900.

Tento výsledek je zkreslen masivními ztrátami na životech v první polovině 20. století, zejména obrovskými ztrátami na životech v Číně a Indii zaznamenanými v EM-DAT.

Top 5 largest fatality natural disasters

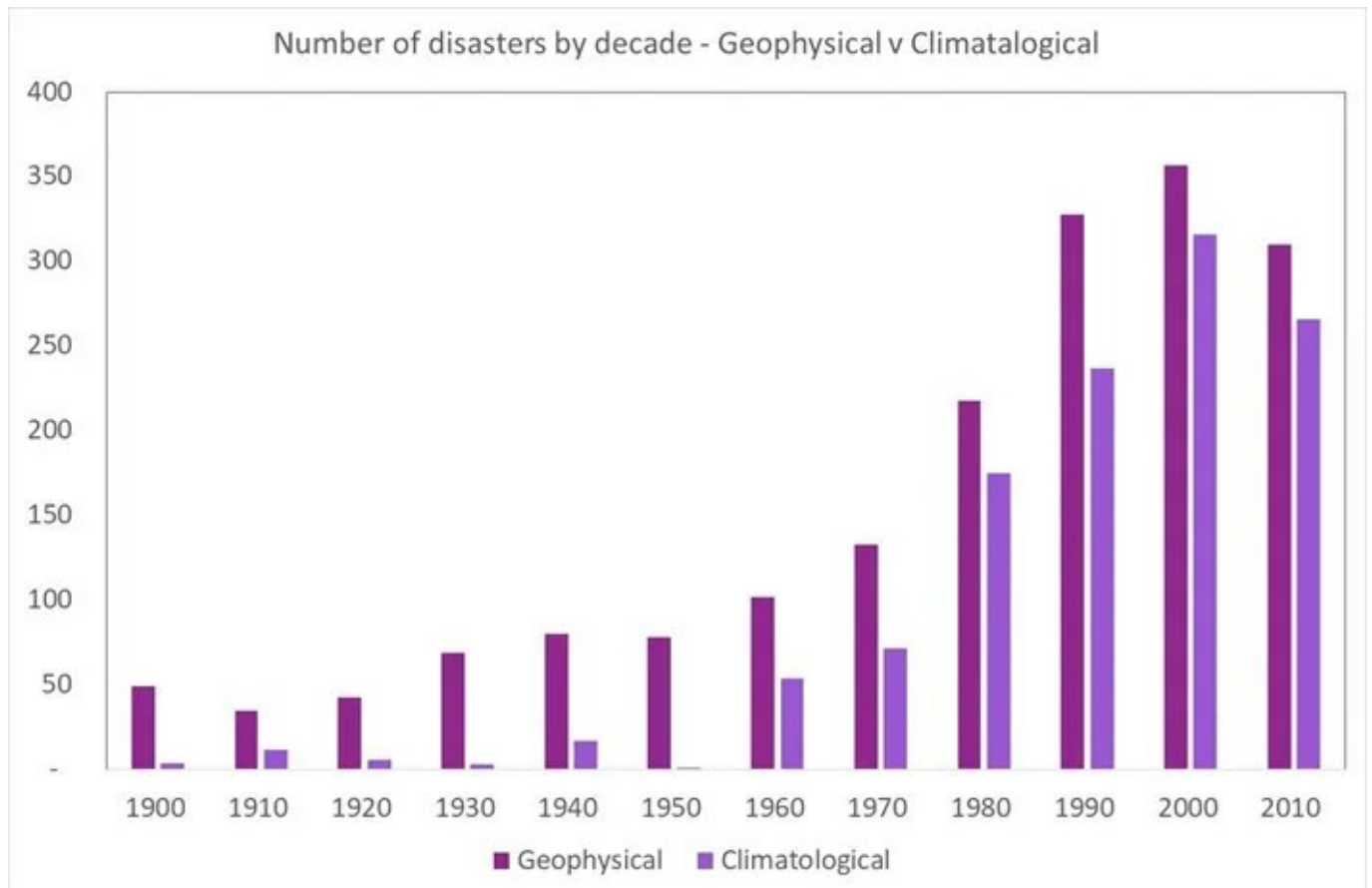
Disaster Subgroup	Disaster Type	Country	Start year	End year	Fatalities
Hydrological	Flood	CHN China	1931	1931	3,700,000
Climatological	Drought	CHN China	1928	1928	3,000,000
Biological	Epidemic	SUN Soviet Union	1917	1917	2,500,000
Biological	Epidemic	IND India	1920	1920	2,000,000
Hydrological	Flood	CHN China	1959	1961	2,000,000

Italové také zjistili, že nárůst geofyzikálních katastrof je téměř stejně vysoký jako u klimatologických katastrof. Kategorie geofyzikálních katastrof zahrnuje: zemětřesení, masové pohyby (suché) a sopečnou činnost.

Nelze věrohodně tvrdit, že změna klimatu by mohla mít významný dopad na počet geofyzikálních katastrof, takže k jakémukoli nárůstu by muselo dojít z jiných důvodů; hybné síly těchto událostí musí být jistě odlišné.

Skutečnost, že se tyto různé kategorie přírodních katastrof vyvíjejí úplně stejně, opět naznačuje, že v

obou případech je příčinou nárůstu zvýšená kapacita měření.

Je důležité mít na paměti, že tyto časové řady se týkají četnosti klimatických katastrof, na rozdíl od ukazatelů souvisejících s klimatem, jako je teplota, srážky atd.

Klíčovým závěrem tedy je, že navzdory nárůstu mnoha (ale ne všech) klimatických ukazatelů se zároveň snížil celkový počet úmrtí v důsledku klimatických katastrof. To naznačuje, že adaptace je rozumnějším přístupem než snaha skutečně změnit klima.

Toto je téma obsažené ve vynikající knize Bjorna Lomborga *Falešný poplach*. Lomborgovy závěry jsou velmi podobné závěrům revidovaného italského dokumentu, zejména (podle Lomborga):

„Věda nám ukazuje, že obavy z apokalypsy klimatických změn jsou neopodstatněné. Globální oteplování je skutečné, ale není to konec světa. Je to řešitelný problém.“

Souhrn

UNDRR používá špinavé triky k extrapolaci časové řady z roku 1970 a prohlášení „klimatické nouze,“ zatímco tvůrci dat objasňují, že základní trend odráží především obrovský nárůst technologie měření.

Zdá se, že OSN přizívuje katastrofickou rétoriku, která, šťastnou shodou okolností, pravděpodobně poslouží k ospravedlnění navýšení jejího vlastního rozpočtu a pravomocí a také k ospravedlnění omezování individuálních svobod prostřednictvím centralizovaných uhlíkových rozpočtů.

Totalitní vláda vytvořená klimatickými alarmisty je mnohem nebezpečnější než změna počasí...

[ZDROJ](#)